

trædelser, indhenter Færdselsstyrelsen en fuldstændig udskrift af kriminalregisteret og foretager en samlet vurdering af virksomhedens overtrædelser af vejtransportlovgivningen igennem de seneste fem år.

For tiden er praksis således, at Færdselsstyrelsen går videre med sagen, hvis der er konstateret ca. 0,3 overtrædelser pr. bil pr. år igennem de seneste fem år. Som eksempel kan nævnes, at en virksomhed med fem lastbiler, der igennem de sidste fem år har haft to overtrædelser om året eller i alt 10 overtrædelser, vil have en overtrædelsesfaktor på 0,4.

Til brug for vurdering af, om der er grundlag for at meddele en advarsel, indgår bl.a. overvejelser om, hvornår i perioden overtrædelserne er begået, dvs. om overtrædelserne ligger inden for de sidste par år eller længere tilbage. Færdselsstyrelsen meddeler en advarsel, hvis det findes, at overtrædelsernes omfang er tilstrækkeligt stort til, at det ved en efterfølgende kontrol vil kunne bære en tilbagekaldelse af tilladelsen, såfremt forholdene ikke er forbedret væsentligt.

Hvis virksomheden uanset den meddelte advarsel fortsætter overtrædelsesmønsteret, foretager Færdselsstyrelsen en vurdering af, om overtrædelsernes omfang og grovhed er af en sådan karakter, at der er grundlag for at tilbagekalde tilladelsen med efterfølgende mulighed for domstolsprøvelse.

For så vidt angår overtrædelser af køre- og hviletidsbestemmelserne vedtog Vejtransportrådet og Persontrafikrådet i 1997 en særlig strategi, som indebærer, at hvis der i forbindelse med Rigspolitichefens virksomhedskontrol er konstateret en overtrædelsesprocent på 20 procent eller derover af de indkaldte diagramark efter fradrag af bagatelagte overtrædelser, foretager Færdselsstyrelsen en konkret vurdering af, om der skal ske foretages yderligere ud over den allerede pålagte bøde for overtrædelse af reglerne.

Færdselsstyrelsen har oplyst, at styrelsen for tiden meddeler ca. 10 advarsler om året. Der er siden 1996, hvor den særlige strategi blev gennemført, alene fundet grundlag for tilbagekaldelse af tilladelsen hos én godskørselsvirksomhed. Denne sag er beskrevet nedenfor.

4.4. Retspraksis vedrørende inddragelse af tilladelse efter lov om godskørsel og lov om buskørsel

Som nævnt kan en afgørelse om tilbagekaldelse af en tilladelse til godskørsel eller erhvervs-mæssig personbefordring efter lov om buskørsel indbringes for retten.

Som eksempel på praksis vedrørende tilbagekaldelse af en tilladelse til godskørsel, kan nævnes U 2002.1060V, hvor landsretten fandt en afgørelse truffet af Færdselsstyrelsen om tilbagekaldelse af en tilladelse til godskørsel lovlig.

Det fremgår af sagen, at den pågældende, der drev vognmandsvirksomhed med flere tilladelser til godskørsel for fremmed regning, i februar 1998 af Vejtransportrådet blev meddelt en advarsel i anledning af adskillige overtrædelser – begået af ansatte – af bestemmelserne vedrørende overlæs og køre- og hviletid. I tiden efter den meddelte advarsel fortsatte overtrædelserne, og i december 1999 tilbagekaldte Færdselsstyrelsen de til vognmanden udstedte tilladelser. Afgørelsen blev på anmodning af vognmanden indbragt for retten.

Vognmanden var i perioden fra maj 1994 til november 1997 som indehaver af vognmandsvirksomheden ansvarlig for i alt 23 pådømte lovovertrædelser begået af ansatte, heraf 15 afgørelser vedrørende overlæs og syv afgørelser vedrørende køre- og hviletid. Herudover var vognmanden ansvarlig for fire pådømte overtrædelser vedrørende overlæs og køre- og hviletid begået i perioden før meddelelsen af advarslen, men afgjort efter denne, hvorfor disse sager ikke indgik i Vejtransportrådets grundlag for afgørelsen om at meddele advarsel.

I perioden efter advarslen fra februar 1998 til maj 2000 var han som indehaver af virksomheden ansvarlig for i alt 12 pådømte overtrædelser begået af ansatte, heraf otte afgørelser vedrørende køre- og hviletid og tre vedrørende overlæs.

Byretten fandt efter overtrædelsernes systematiske karakter, at vognmanden ved disse forhold havde demonstreret, at han ikke var i stand til at sikre sig, at virksomheden levede op til de krav, der er en forudsætning for at have tilladelse til at drive godskørselsvirksomhed, og at han derfor ikke kunne antages at kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Kendelsen blev stadfæstet af landsretten.